

Jeg kan ikke begribe, at nogen vil drive deres stræben efter magten så langt, at nogen vil drive deres frustration over stadig væk at være i opposition så langt, at det kan berettigede til det ordvalg. Jeg synes faktisk, det er direkte infamt.

Så vil jeg sige om Nationalbankens likviditetsgaranti, som også har været et tema i diskussionen, og det er også en kommentar til hr. Thulesen Dahl, at det jo ikke var nogen løsning, vi dér forhandlede med Nationalbanken. Det, vi forhandlede med Nationalbanken, økonomiministeren og jeg, var en sikkerhed for, at vi kunne bygge bro i forhold til eventuelle nye likviditetskriser, før en samlet refinansiering kunne forhandles på plads i slutningen af maj. Der blev ikke brug for den garanti, som det også er fremgået af debatten.

Man har gjort meget ud af, hvorfor den skulle være hemmelig, og hvorfor man sagde til Nationalbanken, at vi først ville søge bevillingsdækningen for et eventuelt udestående, efter at vi var henne ved forhandlingerne med Færøerne igen. Jeg vil godt sige til hr. Thulesen Dahl og andre, der har interesseret sig for det emne, hr. Kent Kirk bl.a., at det ikke bare var det med en folkeafstemning, som kunne berede ganske mange praktiske vanskeligheder for at håndtere en akut krise, men det var noget med, at man jo ikke kunne nå at tilrettelægge i ro og fred at gennemføre de mere omfattende forhandlinger med det færøske landsstyre, der skulle til for en refinansiering dels af det, der skulle ind i bankerne, og dels det, der skulle erstatte udlandsgælden, med det tidspres, der var fra andre emner op til folkeafstemningen. Derfor måtte man have et sikkerhedsnet, hvis noget skulle gå galt, og risikoen for, at noget skulle gå galt, lå såmænd i, at færingerne blev ved med at tage penge ud af deres egne banker.

Vi holdt det hemmeligt, javel, også i en bestræbelse på ikke at fremkalde en ny, selvforstærkende panik, og såmænd også i erkendelsen af, at ud over det tidspres, som vi selv var under, var det at optage nye forhandlinger med det færøske landsstyre yderligere kompliceret af en regeringskrise på Færøerne, for lige præcis i de dage brød det daværende færøske landsstyre sammen.

Vi gav så, økonomiministeren og jeg, Nationalbanken et løfte om at søge dækning hos de bevilgende myndigheder i forbindelse med de politiske forhandlinger efter folkeafstemningen. Der er ikke noget fordækt eller bevillingsretligt forkert i det. Det var en flertalsregering, der gav

det tilsagn, og Nationalbankens bestyrelse, hvor der i øvrigt også sad et enkelt medlem fra den borgerlige opposition, godkendte, at dette var i orden.

Så vil jeg sige to ting til sidst, og jeg kan godt se, at den røde lampe lyser. Fru Kirsten Jacobsen og hr. Frank Aaen har været inde på, at man skulle være gået mere til Den Danske Bank med hensyn til aktiebyttet, og jeg er sådan set enig. Hvis jeg havde siddet med den viden, som jeg har i dag, og de erfaringer, som jeg har gjort på andre områder i de sidste fem år, ville jeg også, hvis sådan en situation kom op, lægge et større politisk pres på en bank, der kom med det udspil. Det kan man sagtens sige af bagklogskab, men så vil jeg sige, at det i hvert fald er det, jeg har lært af det. Det er noget af det, jeg har lært af det.

Så vil jeg sige en eneste ting til allersidst, og det er også lidt en kommentar til hr. Johannes Martin Olsen om tidstabellerne i det her. Det er rigtigt, at landsstyret forholdsvis sent blev orienteret om, at Den Danske Bank ville nedtrappe, men landsstyret blev orienteret først om løsningsmodellen, før regeringen. Det skete den 8. marts, og landsstyret godkendte løsningen den 22. marts. Det var altså ikke over natten og med rygende pistoler, der var 14 dage, og der var også, som det fremgår af rapporten, en anbefaling fra de færøske embedsmænd, de færøske vismænd, til at støtte den konklusion hos landsstyret, ud over hvad regeringen argumenterede.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke økonomiministeren for et fantastisk skarpt og præcist svar. Så vil jeg gerne fortsætte med at takke finansministeren for et lige så præcist og set med oppositionens øjne lammende svar.

Derfor føler jeg egentlig, at det nu er tid at få sagt et par supplerende ting om, hvad det egentlig er, det her drejer sig om, oven i den konsekvente tilbagervisning, der har været hele dagen, siden vi startede på debatten sådan lidt over kl. 13 i dag.

Vi står med et billede, hvor alle disse mange påstande og myter om sammensværgelser og ting og sager konsekvent punkt for punkt er blevet taget ned af knagen, som man tager sin frakke på og går ud til det virkelige liv. Derfor føler jeg trang til at sige lidt til hr. Johannes Martin Olsen og også til hr. Óli Breckmann som de to færøske repræsentanter.